

DIEPENDAELE, Renaat (Erwetegem 2 april 1913 – Gent 2 juli 1983).

Werd op 20 augustus 1942 als niet-raadslid tot VNV-burgemeester van zijn geboortedorp benoemd. Na de bevrijding werd Diependaele korte tijd geïnterneerd, maar nooit veroordeeld. In 1949 was hij politiek bedrijvig in de **Vlaamse Concentratie**. Na de oprichting van de **Volksunie** (VU) trad hij tot die partij toe en bouwde mee het arrondissement Aalst-Oudenaarde uit. Bij de parlementsverkiezingen van maart 1961 werd hij tot senator verkozen. Socialistische beschuldigingen van omkoperij kostten hem in 1965 de hernieuwing van zijn mandaat. Later verkreeg hij een vrijspraak van het Oost-Vlaamse assisenhof. Van 1968 tot 1971 zette hij als gecoöpteerd senator en in 1971 werd hij rechtstreeks verkozen. Hij bleef senator tot 1974. Als politicus legde hij zich toe op het **repressiebeleid**, de werking van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS), de **taalgrens**problematiek en vooral op de problemen van gezin en huisvesting. Vanwege zijn Vlaams-nationale principes kwam hij herhaaldelijk met de partijleiding in conflict. Diependaele aanvaardde niet dat de VU, onder andere door de inbreng van **Maurits Coppieters**, een progressief karakter kreeg. Hij wilde de “rechtlijnige koers” van na 1954 aanhouden. Naar aanleiding van het abortusstandpunt van de VU trad hij in 1974 uit de partij. Bij de verkiezingen

van 1974 kwam Diependaele in zijn streek op met een eigen Vlaams-nationale lijst en behaalde 3600 stemmen. Tijdens de parlementsverkiezing van 1978 was hij kandidaat voor het Vlaams Blok, maar hij werd niet verkozen.

LITERATUUR: 'Oud-senator Diependaele overleden', in *Gazet van Antwerpen* (5 juli 1983); – G. van In, 'Vaert-wel, Renaat', in *Wij* (6 juli 1983); – L. Wouters, 'Renaat Diependaele', in *Vlaams Blok* (september 1983).

ILLUSTRATIE(S), zie: Vlaams-nationalistische partijen.

PIETER JAN VERSTRAETE